

“Азъ не ся освятявамъ отъ тѣзи водѣ, но ся омьрсвамъ.” Чудно е че този языческий обичай, който древни-тъ Христіани мразяхъ, влѣзе въ Христіанскѣ-тъ церквѣ, въ врѣме-то на Григорія Великаго въ шестый вѣкъ, но не владѣяше до деветый-тъ вѣкъ.

Нѣкои мислятъ че такава вода има чудеснѣ силѣ да дава здравіе, да очисти кѣщи, кладенцы и пр. защото траяла безъ да ся усмърди. Но всякакъ-тъ видъ чиста вода, ако е запушена добръ въ стъкло, въ мѣденъ съдъ или въ какво да е нѣщо, щото въздухъ-тъ да не може да играе, ще трае безъ да ся усмърди не само еднѣ години, но много години.

Има нѣкои природни извори лѣковити, които нѣкои отъ простотѣ-тъ си наричатъ *аязми*. Такыва извори ся намиратъ по всичкый-тъ свѣтъ. Вода-та прѣтича прѣзъ нѣкои руды, които ѝ даватъ лѣковитѣ силѣ. Искусни-тъ лѣкари разложихъ нѣкои отъ тѣзи рудны воды, и тѣй разбрахъ каквы сѣ лѣковиты-тъ имъ свойства. Всяко добро нѣщо е отъ Бога, но не бива да ся кланямы на твари-тъ, но на Създателя.
